

Egy hosszú út kezdete

Földesi Orsolya vagyok, a Felkai András Ösztöndíj egyik 2014-es díjazottja. Alapvégzettségemet a Budapesti Corvinus Egyetem pénzügy és számvitel szakán szereztem meg, ezt követően két éven át gyűjtöttem szakmai tapasztalatot egy kereskedelmi banknál. Ennek hatására döntöttem úgy, hogy tanulmányaimat egy külföldi mesterszakon folytatom. A Felkai András Ösztöndíjat a müncheni Ludwig-Maximilian-Universität gazdálkodástudományi mesterszakának elkezdéséhez nyertem el.

Egyetemválasztásomat sokrétű kutatómunka előzte meg, mert szerettem volna megtalálni azt az oktatási intézményt, ahol a gazdasági területen folytatott tanulmányokat környezeti-fenntarthatósági ismeretekkel egészíthetem ki, s mindemellett angol és német nyelvtudásomat egyaránt aktívan használhatom. Fontos szempont volt továbbá az egyetem jó nemzetközi értékelése, kiemelkedő jelentőségű interdiszciplináris kutatásai, illetve a gyakorlatias oktatás. A bajor főváros egyeteme minden általam felállított kritériumnak megfelelt. Döntésemet segítette továbbá, hogy a Ludwig-Maximilian-Universität több, bárki számára elérhető online kurzust tart. Ezek közül az „Advanced Competitive Strategy” kurzust végeztem el, amely magas színvonalával már a beiratkozás előtt megerősített abban, hogy az egyetemen oktatott tantárgyaktól sokat várhatok.

A Ludwig-Maximilian-Universität gazdálkodástudományi mesterszaka egy jól strukturált, kétéves, öt szakirányt kínáló képzési program, melynek során három kötelező tárgyat kell teljesíteni: „Managerial Economics I”, „Managerial Economics II” és „Methoden der BWL” (kutatási módszertan). A tanrend többi része a választott szakirányok függvényében szabadon állítható össze. A szakirányspecifikus alapozó tárgyakat az első félévben kell felvenni, ezt követően nyílik lehetőség az elmélyedésre, és egy specialista vagy generalista diploma megszerzésére. Előbbi azt jelenti, hogy adott szakirányról minden tantárgyat el kell végezni. Az utóbbi esetében kötetlenebbül lehet szemezgetni több szakirány tárgyai közül. A részben elméleti, részben gyakorlati tantárgyakat két projektkurzus egészíti ki, amelyek keretében egy féléven át egy cég valós problémájának megoldásán dolgoznak a hallgatók kis csoportban.

A szakirányspecifikus alapozó kurzusok közül én az innováció-fókuszú „New Products: From Ideas to Markets”, illetve a szervezeti működés különböző szintjeire koncentráló „Leadership and Learning” mellett döntöttem. Számomra a félév legtöbb energiát igénylő és legkomplexebb tudást nyújtó kurzusa a „Leadership and Learning” volt. Három szempontból tartom kiemelkedőnek: a kiváló képességű, óriási tudás birtokában lévő – és azt át is adó – professzorok; a széles körből merített és jól felépített tananyag; illetve a kiscsoportos, gyakorlatias szemináriumok miatt. A tantárgy három blokkból állt: az elsőben pszichológiai oldalról közelítettük meg a vállalati és üzleti folyamatokat, a másodikban főleg a humán erőforrás menedzsment stratégiai kérdéseivel foglalkoztunk, a harmadikban pedig a vállalati innovációs folyamatokkal, a nyílt innováció szerepével és lehetőségeivel, a csapatmunka jellemzőivel és számos egyéb átfogó kérdéssel ismerkedtünk meg, amelyekre a következő szemeszterekben további tantárgyak fognak épülni. Ezt egészítették ki a heti négyórás szemináriumok, ahol részben a különböző témákban zajló legfrissebb kutatásokat kellett prezentálnunk, részben pedig különböző adatbázisokat elemeztünk statisztikai eszközökkel.

A gazdálkodástudományi szak mellett párhuzamosan elkezdtem egy második, környezeti tanulmányokkal foglalkozó mesterszakot is. A kétéves „Environmental Studies” program négy modulból épül fel, s a végén szakdolgozat helyett egy záró projektet kell készítenünk. Az ezen a szakon hallgatott tárgyaim közül eddig kétségkívül a „Participatory Leadership for a Sustainable Development” tantárgy emelkedett ki. A kiscsoportos, négynapos blokkszeminárium során olyan módszereket sajátítottunk el, amelyek bármilyen szakmai környezetben segítenek egy csapat tagjaiból kihozni a kreativitás és együttműködés maximumát, és ösztönzik az ötletek megvalósítható, gyakorlati célokká való formálását. A kurzus során a fenntarthatóság témáját jártuk körül gazdasági, politikai és természettudományos szempontból, s – a kurzus nevéhez híven – a tananyag teljes mértékben a hallgatók aktív részvételén alapult.

A két mesterszakon hallgatott tárgyak mellett igyekeztem megragadni a lehetőséget a nyelvtanulásra is: A „Wissenschaftssprache Deutsch” (német szaknyelvi) kurzust elengedhetetlennek tartottam ahhoz, hogy a későbbiekben megfelelően használhassam a német tudományos nyelvet házi dolgozatok írása során. Az egyetem által kínált francia nyelvkurzusokat pedig leginkább a meglévő nyelvtudásom szinten tartása végett vettem fel.

Tanulmányaimat kitűnően támogatja az „Institut für Strategie, Technologie und Organisation” (ISTO) tanszéken folytatott demonstrátori tevékenységem. Idén augusztusban egyetemünk lesz a helyszíne az egyik legnagyobb európai „Industrial Economics” témájú konferenciának (EARIE), s én főként ennek a szervezésében segítem a tanszék munkáját.

A tanulás és munka mellett fennmaradó időmet igyekszem a szakmai, közösségi és sportprogramok között egyenletesen elosztani. Tagja lettem az „Environmental Studies” szak hallgatóiból szerveződő projektcsoportnak, amely a jövő évi párizsi klímakonferenciára felkészülve különböző kisebb projekteket tervez és szervez az elkövetkezendő egy évben. Az „Environmental Studies” programnak köszönhetően lehetőségem volt ösztöndíjjal részt venni az „Abfall und Gesellschaft – Was ist uns der Abfall Wert?” néven meghirdetett kétnapos konferencián, amely a hulladékkezelés- és újrahasznosítás kérdését járta körül technológiai, pénzügyi-gazdasági, politikai, társadalmi és etikai szempontból. Ezen kívül – az egyetemen adódó lehetőséget kihasználva – elkezdtem bajor néptáncot tanulni, hétvégéimet pedig sokszor töltöm a környező hegyek bebarangolásával és tavak körbeciklizésével.

Az elmúlt félév „csak” a kezdete volt egy hosszú történetnek, ami még előttem áll, mégis ki merem jelenteni, hogy az életemben vízváltó szerepet játszott. Olyan területekre nyertem betekintést, amelyeket korábban nem, vagy csak felszínesen ismertem, s mind a gondolkodásom, mind a személyiségem jelentősen átalakult ez alatt az időszak alatt. Míg korábban inkább csak az irányt láttam magam előtt, most már egyre inkább kezdenek kikristályosodni a konkrét céljaim és az ezek eléréséhez szükséges eszközök.

Ezúton is szeretném megköszönni a Felkai András Alapítványnak, hogy ösztöndíjával támogatta az első lépés megtételét, és hozzásegített, hogy egy ilyen csodálatos félévet töltsék el Münchenben.

Földesi Orsolya
München, 2015. március